

Komjatná 27.03.2013

Dobrý deň, dávni ľudia!

Volám sa Ella a narodila som sa v roku 2081. Mám deväť rokov. Žijem v malom mestečku v Európe spolu so svojimi rodičmi, staršou sestrou, ktorá má šesťnásť, mladším bratom, ktorý má päť rokov a mojím starkým. Bývame v malom domčeku v strede mesta s malým dvorom, na ktorom mám hojdačku.

Chodím do školy, kde mám najlepšiu kamarátku Jazmínku. Teraz je veľmi smutná, lebo počula svojho ocka ako hovorí, že jej maminka pribudne tento rok na zoznam. Jazka sa veľmi zľakla, pretože vieme, že kto bol na zozname, odišiel do nebička. Bojí sa aj preto, lebo jej mamka má v brušku bábätko. Aj ja by som chcela mať ešte sestričku, ale raz večer som počula mamu, ako sa háda s ocinom: „...do tejto špiny a nešťastia ja viac detí neprivediem!“ Ja jej celkom nerozumiem, pretože máme naozaj čistý dom. Pýtala som sa na to sestry, ale ona povedala, že to pochopím, keď budem staršia.

Ešte radšej ako Jazmínku mám starkého. Je to ten najlepší rozprávkar. Rozpráva o „dávnych časoch“. O lesoch, moriach a jazerách, o čudných zvieratách. Hovorí, že za jeho mladosti bolo všetko lepšie.

„Vieš, Ella. Keď som bol malý, neboli ešte takéto choroby. Všade bolo veľa vody. Veľa pršalo, všade boli rieky a jazerá. Žili zvieratá, ktoré už vyhynuli.“

„Ale kde sú, dedo?“

„Vieš, ja, aj moji kamaráti, sme si nevšimli, že niektorí vedci nás varujú, že o chvíľu nebude vody. Vtedy sme si mysleli, že vody je nekonečne veľa. Všade boli lúky s kvetmi a lesy, žili zvieratá

o ktorých sa ti ani nesníva, s kamarátmi sme si máčali nohy v lesných potokoch. Moji rodičia, tvoji prastarkí, mali auto. Prekrásna Dacia. Najradšej som mal soboty, keď sme ho umývali."

„Hii, dedo, ako to, že ste mohli míňať vodu na auto? Ved' my dnes toľko vody nemôžeme ani vypit'."

„Vtedy jej bolo dost', všade jej bolo veľa. A ešte niečo mi chýba, okrem veľkej vane. Vtedy sme mali také biele záchody s nádržkou. Po použití WC sa stlačil gombík a voda všetko spláchla."

Takéto záchody by som chcela mať. Teraz máme vzadu na záhrade krásnu žltú búdku, do ktorej chodíme. Nevieť si predstaviť, ako mohlo byť toľko vody, aby sme stále mohli splachovať. Tiež si neviem predstaviť, ako mohol dedo striekať vodu na auto. Ja, aj keby som našla toľko vody a vyliala ju na auto, dostala by som od otca na zadok.

„Vtedy ľudia žili veľmi dlho. Neboli také choroby ako dnes."

Viem, že dedo je veľmi smutný pre starkú. Hovoril, že to bola veľmi hrdá žena a už len to, že si musela ostrihať vlasy, lebo si ich nemala čím umývať, ju zlomilo. Potom však ochorela. Starký hovorí, že pre nedostatok vody. Tiež som ho počula, ako večer hovorí ockovi: „ A to je na tom to najhoršie. Nenávidím celú moju generáciu a najviac sám seba, pretože viem, že som mohol niečo zmeniť. Keby som si vtedy uvedomoval, aký to bude mať dopad na moju rodinu v budúcnosti, odtrhol by som si vodu od úst, aby som viac ušetril. A možno by sa dnes ľudia, aj moja Mária, dožili viac ako 40 rokov."

Týmto slovám som nerozumela.

Pred týždňom som našla sestru pred zrkadlom, ako si obzerá tvár. Na svoj vek mala ešte málo vrások. Hovorí, že má na to tajný recept - v noci som ju videla, ako žmýka šťavu z tých posledných rastlín, čo tu máme a potiera si tým tvár. Podľa mňa, len vďaka tomu vyzerá len na tridsať.

Starký mi raz povedal: „Ak sa ti niečo nepáči, napíš im tam do minulosti list,“ povedal a usmial sa na mňa. A tak píšem. V prvom rade chcem, aby dnes ľudia vyzerali tak, ako vyzerali, keď bol dedko malý. Dnes majú ľudia veľmi veľa vrások a veľa ľudí má choroby, lebo nie je voda. Keď som počúvala rodičov, tak hovorili niečo o infekciách, rakovine kože a o problémoch s obličkami. Viem, že aj mama je chorá. Hovorí, že za to môže nedostatok vody. Ocko však vždy dodá, že my sa máme ešte dobre. Obaja sú vedúci v továrni, a tak sa máme lepšie ako obyčajní ľudia. Každý máme až dva poháre vody na deň.

V druhom rade by som chcela, aby bolo viac vody. Preto Vás chcem veľmi pekne poprosiť, aby ste mojej rodine nechali trochu viac vody. Hoci som malá, už viem, že voda je vzácna. Moja mamka dokonca vymenila za fľašu vody aj svoj zlatý náhrdelník od ocka. Preto vás prosím, odložte mi trocha vody. Nechcem, aby niekto z mojej rodiny zomrel. Ved' mám len 9 rokov.

Vaša Ella